

11. 6. 2026

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.

Vítáme vás u dalšího dílu naší série Byznys a paragrafy, kterou pro vás připravuje advokátní kancelář LAWYA. Naším cílem je přinášet podnikatelům srozumitelné a praktické informace z oblasti práva, daní a účetnictví. Tentokrát se zaměříme na ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a společnosti s ručením omezeným.

Při volbě mezi způsobem podnikání jako OSVČ nebo společností s ručením omezeným nejde jen o otázku daní, odvodů nebo nákladů na účetnictví. Ve skutečnosti jde i o to, kdo ponese riziko odpovědnosti za dluh z nevydařeného obchodu. U menších zakázek to podnikatel často neřeší. Jakmile ale začne brát úvěry, nakupovat zboží na fakturu, najímat zaměstnance nebo uzavírat smlouvy s přísnějšími sankcemi, může mít právní forma podnikání zásadní dopad na jeho osobní majetek.

OSVČ: dluhy z podnikání jsou osobní dluhy podnikatele

OSVČ podniká vlastním jménem, na vlastní účet a odpovědnost. Nevzniká žádná samostatná osoba, která by stála mezi podnikatelem a jeho věřiteli. Podnikatel jako fyzická osoba uzavírá smlouvy, vystavuje faktury a bere na sebe závazky.

Pokud OSVČ nezaplatí dluh z podnikání, věřitel uplatňuje nárok přímo vůči ní. Nejde o dluh firmy jako jiné osoby oddělené od podnikatele. Jde o dluh konkrétní fyzické osoby. Proto se u OSVČ často zjednodušeně říká, že ručí celým svým majetkem. Přesnější ale je, že OSVČ za dluhy z podnikání odpovídá přímo. Neručí za cizí dluh, je totiž sama dlužníkem.

Věřitel se při uspokojení své pohledávky nemusí omezit jen na majetek, který podnikatel používá k podnikání. Může se domáhat uspokojení i z jiného majetku podnikatele jako např. z peněz na účtu, auta nebo jiných věcí, které podnikatel považuje za soukromé, tedy takové, které nevyužívá ke svému podnikání.

S.r.o.: dlužníkem je společnost

Oproti tomu společnost představuje samostatnou právnickou osobu. Má vlastní majetek, vlastní práva a povinnosti. Pokud uzavře smlouvu, dlužníkem se stává společnost. Společník tedy zpravidla neodpovídá za každý dluh společnosti osobně. Věřitel se obrací přímo na společnost a v případě výkonu rozhodnutí či exekuce se uspokojuje z jejího majetku. Společnost tak zpravidla odděluje podnikatelské riziko od osobního majetku společníka.

Tato konstrukce chrání jeho osobní majetek. Pokud společnost nezaplatí dodavateli, dodavatel nemůže automaticky požadovat plnění po společníkovi. K tomu by musel mít zvláštní právní důvod.

Zákon přesto počítá s určitým ručením společníků. Společníci ručí za dluhy společnosti společně a nerozdílně pouze do výše, v jaké nesplnili své vkladové povinnosti. [\[1\]](#) podle stavu zapsaného v obchodním rejstříku. Jakmile společník vklad splní a tato skutečnost se promítne v obchodním

rejstříku, jeho zákonné ručení tím zpravidla končí. [2]

Společnost tedy výrazně snižuje osobní riziko společníka. Neznamená to ale, že podnikatele ochrání vždy. Ochrana může selhat hlavně ve třech situacích: podnikatel dluh osobně zajistí, nesplatí vklad, nebo poruší povinnosti jako jednatel.

Kdy s.r.o. podnikatele neochrání

1. Podnikatel osobně ručí za dluh společnosti

Banka, leasingová společnost, pronajímatel nebo dodavatel často nechtějí spoléhat jen na majetek společnosti. Proto mohou požadovat osobní zajištění. Podnikatel pak v takovém případě může podepsat ručitelské prohlášení, směnku, zřídit zástavní právo na nemovité věci nebo přistoupit k dluhu. Dluh tedy sice vznikl společnosti, ale podnikatel za něj převzal osobní odpovědnost. Pokud společnost nezplatí, věřitel se může za sjednaných podmínek obrátit i na podnikatele jakožto osobu, která dluh zajistila.

2. Společník nesplatil vklad

Další riziko souvisí s vkladem. Společník má povinnost splatit vklad podle společenské smlouvy a zákona. Pokud vklad nesplatí, může za dluhy společnosti ručit do výše nesplněné vkladové povinnosti.

V praxi bývá základní kapitál společnosti často nízký. To ale neznamená, že lze vklad ignorovat. Podnikatel by měl po založení společnosti zkontrolovat dvě věci. Zaprvé zda vklad skutečně splatil. Zadruhé zda stav zapsaný v obchodním rejstříku odpovídá skutečnému stavu. Nesoulad mezi skutečností a zápisem může vyvolat zbytečné spory o to, kdo ručí za dluh společnosti. Z pohledu věřitele má přitom význam stav zapsaný v obchodním rejstříku v době, kdy společníka vyzve k plnění.

3. Jednatel porušil své povinnosti

Mnoho podnikatelů vystupuje ve společnosti ve dvojí roli jako společníci a zároveň jednatelé. Jako společníci těží z omezeného ručení. Jako jednatelé ale řídí společnost a nesou odpovědnost za výkon funkce.

Jednatel musí jednat s péčí řádného hospodáře. Musí postupovat loajálně, informovaně a v obhajitelném zájmu společnosti. Nemusí zaručit, že každý obchod vyjde. Podnikání vždy nese riziko. Zákon po jednateli nepožaduje neomylnost.[3]

Požaduje ale odpovědné rozhodování. Jednatel by neměl přijímat nové závazky, pokud ví, že je společnost nevládne splnit. Neměl by vyvádět majetek ze společnosti, zvýhodňovat spřízněné osoby nebo ignorovat hrozící úpadek. A neměl by rezignovat na účetnictví, finanční přehled a základní kontrolu nad hospodařením.

Pokud jednatel poruší své povinnosti a způsobí společnosti škodu, může za určitých podmínek dokonce ručit věřiteli společnosti. To přichází v úvahu zejména tehdy, když společnost sama dluh nesplní, věřitel se z jejího majetku neuspokojí a jednatel společnosti způsobí škodu porušením svých povinností.

Zvláštní pravidla platí také při úpadku společnosti. Pokud jednatel porušením svých povinností přispěje k úpadku, může insolvenční soud rozhodnout o povinnosti vydat prospěch získaný ze smlouvy o výkonu funkce. Při konkursu může soud za zákonných podmínek uložit i povinnost

poskytnout plnění do majetkové podstaty.[\[4\]](#)

Společnost proto neochrání jednatele před následky špatného nebo nepoctivého řízení společnosti. Chrání společníka před běžnými dluhy společnosti. Nechrání ale manažerské pochybení.

Modelový příklad: stejný dluh, jiný výsledek

Představme si podnikatele, který prodává vybavení do kanceláří. Od dodavatele objedná zboží za 900 000 Kč se splatností 30 dnů. Počítá s tím, že zboží obratem prodá svému odběrateli. Odběratel ale nakonec od smlouvy odstoupí, případně sám nezaplatí. Podnikatel má na skladě zboží a faktura od dodavatele je mezitím po splatnosti.

Pokud podniká jako OSVČ

Dodavatel má v takovém případě pohledávku přímo za podnikatelem. Podnikatel objednal zboží vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Pokud nezaplatí, dodavatel se může domáhat uspokojení přímo po něm.

Věřitel se nemusí domáhat uspokojení jen např. ze zboží na skladě nebo z finančních prostředků na podnikatelském účtu. Může se domáhat také uspokojení z majetku podnikatele jako fyzické osoby. Dluh z podnikání tak může zasáhnout i jeho osobní majetkové poměry.

Pokud zboží objednala s.r.o.

Dlužníkem je společnost. Dodavatel uplatňuje pohledávku vůči ní. Pokud společnost nemá dostatečný majetek, problém se soustředí především do majetkové sféry společnosti.

Společník se tím automaticky nestává dlužníkem. Pokud splnil vkladovou povinnost a dluh osobně nezajistil, dodavatel po něm zpravidla nemůže chtít, aby dluh společnosti sám uspokojil. Společníci společnosti ručí za dluhy společnosti jen do výše nesplněných vkladových povinností podle stavu zapsaného v obchodním rejstříku.

Ani u společnosti ale nelze automaticky uzavřít, že společník nebo jednatel zůstane vždy chráněn. Jak už bylo zmíněno, výsledek by se změnil například tehdy, pokud podnikatel při sjednání dodávek podepsal osobní ručení. V takovém případě by dodavatel mohl po splnění podmínek ručení požadovat plnění i po něm jako ručiteli.

Riziko může vzniknout také na straně jednatele. Pokud jednatel objedná zboží v době, kdy už ví, že společnost nebude schopna za něj zaplatit, může se dostat do sporu o to, zda jednal s péčí řádného hospodáře. Samotný neúspěšný obchod k osobní odpovědnosti nestačí. Problém ale může nastat, pokud by jednatel přijímal nové závazky lehkomyšlně, bez přehledu o finanční situaci společnosti nebo v době faktické platební neschopnosti.

Závěrem

Podnikatel by při rozhodování o tom, zda bude podnikat jako OSVČ nebo zda založí společnost, neměl řešit jen cenu založení, účetnictví či daňové dopady. Měl by si položit hlavně otázku, jaké riziko jeho podnikání vytváří.

OSVČ může dávat smysl zejména u jednodušších služeb, poradenství, freelancingu nebo menšího podnikání bez významných zásob, úvěrů či zaměstnanců. Jakmile ale podnikatel přijímá větší

závazky, pracuje s drahým zbožím nebo mu hrozí vyšší nároky z vad či škody, měl by odpovědnost za dluhy řešit důkladněji.

S.r.o. může osobní riziko společníka významně snížit. Neplatí to ale vždy. Pokud podnikatel dluhy společnosti osobně zajistí, nesplatí vklad nebo jako jednatel poruší své povinnosti, může se jeho osobní majetek dostat do hry i přesto.

Sledujte další díly seriálu Byznys a paragrafy. Pokud chcete mít přehled o aktuálních právních změnách a praktických doporučeních, přihlaste se k odběru našeho měsíčního newsletteru, který vám bude přinášet nejnovější právní novinky a užitečné tipy.

Přihlásit se k odběru newsletteru můžete [zde](#).

Děkujeme, že jste s námi, a těšíme se na pokračování společné cesty světem práva a podnikání.

Mgr. Jakub Hanák,
advokát

Mgr. Sára Husek Michlová,
advokátní koncipientka

LAWYA

[LAWYA, advokátní kancelář s.r.o.](#)

Sídlo:
Tučapy 240
683 01, Tučapy

Kontaktní adresa:
Králova 298/4
616 00, Brno

tel.: +420 543 216 310
e-mail: info@lawya.cz

---

[1] Pozn.: Vkladovou povinností se zjednodušeně rozumí povinnost společníka vložit do společnosti sjednaný vklad, například peníze uvedené ve společenské smlouvě.

[2] § 132 odst. 1 zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů.

[3] § 51 odst. 1 zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů.

[4] § 66 odst. 1 zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů.

Sledujte další díly seriálu Byznys a paragrafy, a pokud chcete mít přehled o aktuálních právních změnách a praktických doporučeních, přihlaste se k odběru našeho měsíčního newsletteru, který vám přináší nejnovější právní novinky a užitečné tipy.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)